

Til Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg

Jelling 30.11.2023

Jeg henvender mig fordi jeg mangler forståelse for afvisninger af kristne asylansøgere. Det er bestemt ikke fordi jeg mener kun kristne skal have asyl, men fordi det er dem, jeg er bekendt med.

Jeg har undervist skiftende asylansøgere fra Asylcenter Jelling gennem 10 år i kristendom i Jelling sognehus – også døbt adskillige i Jelling Kirke gennem årene. Hver uge underviser jeg fortsat hovedsagligt iranere, der er konverteret til kristendommen, i hvad kristendommen indeholder, kirkens historie og hvordan folkekirken er indrettet.

På det seneste har jeg oplevet at familier og ansøgere igen er kommet i fase 2, hvilket har givet optimisme, som har vist sig at være begrundet: flere har fået asyl.

Alligevel erfarer jeg, at familier/ansøgere får afslag, hvilket jeg står helt uforstående overfor.

(For en ordens skyld vil jeg sige, at jeg selvfølgelig har mødt nogle få, som tror de kan udnytte muligheden for at få adgang til asyl ved at sige, de var kristne, men jeg har aldrig givet dem en udtalelse med på vejen. Jeg har kun - i udtalelser til advokater - beskrevet de menneskers trospraksis, som jeg har haft godt kendskab til.)

De mennesker, der nu gennem 7-8 år har været rundt på mange asylcentre i Danmark, og som uanset hvor de har været, har haft kontakt til og flittigt brugt Folkekirken, kan jeg med min bedste vilje ikke se, hvorfor man ikke kan give asyl, på deres trosforhold.

Jeg har flere gange haft anledning til at læse begrundelserne for at give afslag: fordi deres kristne tro ikke er troværdig. Jeg har ofte tænkt på al den ”kristelighed” som asylansøgere skal ”præstere”, mens vi i Danmark jo har en lang og god tradition for, at kirken ikke afkræver en særlig trospraksis fra dens medlemmer – heller ikke konfirmander og deres forældre, dåbsforældre osv.

Men selvfølgelig skal US have en klar opfattelse af at de er kristne, og at de ikke ville kunne afskrive deres tro hvis de landede i Iran. Udlændingestyrelsen skal gøre deres arbejde. Og det respekterer jeg fuldt ud.

Men jeg sidder med mennesker, der kan ”mere end deres Fadervor”, som man siger! De sidder hver uge og lytter, og vi samtaler om kristendommen. Vi har altid tolk med, nemlig den af Folkekirken ansatte Naser Rezaei, der er koordinator for de farsi-talende kristne i Danmark, så vi kan komme i dybden med forståelsen af budskabet og friheden i evangeliet. De udviser så stor seriøsitet og forståelse for kristendommen, så jeg kan kun anbefale deres asyl.

I går havde endnu en familie fået afslag. De føler sig desværre forfulgte af systemet, hvilket man vel ikke kan bebrejde dem; de føler sig – misforståede. Og de spørger sig selv - og mig om, hvad man dog skal gøre for at vise, at man er ”kristen nok”? Og det er måske i sidste ende mit spørgsmål til udvalget.

Jeg håber jeg med denne skrivelse, kan åbne op for at de kristne iranere kan modtage ophold, i stedet for at sidde asylcentre i årevis. Det er mennesker med store ressourcer, som der selvfølgelig er blevet tæret på gennem de mange år, men de har meget at give det danske samfund.

Som sagt så ved jeg, at der er få, der kommer og tror de kan få ophold, hvis de bare siger de er kristne. Men det gælder altså ikke dem, som har haft en fast kontakt til Folkekirken gennem så mange år.

I håbet om jeres omtanke – for disse ressourcestærke og kristne asylansøgere.

Venlig hilsen

Sogne- og migrantpræst Birgitte Rosager Møldrup

Kollerupvej 9A, 7300 Jelling,

brm@km.dk

26461285

FOLKEKIRKEN